

Zmarł Aleksander Pawelec - Honorowy Obywatel Starachowic. Aleksander Pawelec otrzymał ten zaszczytny tytuł w 2014 roku decyzją Rady Miejskiej w Starachowicach w uznaniu imponującego dorobku, kultywowaniu wartości historycznych miasta oraz bezinteresownej pracy na rzecz upowszechniania wiedzy o Starachowicach. Był najbardziej znanym i uznanym starachowickim regionalistą, prekursorem szerzenia wiedzy o historii miasta, jego mieszkańcach i regionie.

Aleksander Pawelec był inicjatorem i współzałożycielem Towarzystwa Przyjaciół Starachowic oraz pomysłodawcą Turnieju Wiedzy o Starachowicach i Regionie. Autor wielu publikacji o historii miasta, między innymi „Dziedzictwo Starzecha” czy „Potomkowie Starzecha”, a także felietonów na łamach „Tygodnika Starachowickiego” i licznych publikacji w gazecie „Budujemy Samochody” oraz „Zeszytach Starachowickich”.

Aleksandra Pawelca pożegnamy w środę 21 grudnia br. o godz. 12.00 na Cmentarzu Komunalnym przy ul. Polnej w Starachowicach. Uroczystość będzie miała charakter

świecki.

Wyrazy współczucia dla Rodziny

- Aleksander Pawelec to najbardziej znany i uznany starachowicki regionalista. Prekursor szerzenia wiedzy o historii miasta, jego mieszkańcach i regionie. Autor niezliczonej ilości publikacji o tej tematyce, w tym siedemnastu wydanych pozycji książkowych: Pięćdziesiąt lat w służbie fabryki (1971), 15 lat Zespołu Pieśni i Tańca (1971), Starem przez 25-lecie (1973), Ze znakiem STAR (1977), O dawnym Wierzbniku (1977), 360 lat Wierzbnika (1983), 1948-1983 STAR (1983), W obronie miasta 1939 r. (1986), Kalendarium 1918-1944 (1988), Starachowicka Spółdzielnia Mieszkańcowa (1988), Starachowice międzywojenne (2000), Dziedzictwo Starzecha (2001), Potomkowie Starzecha (2003), Ze Starzechem w tle (2005), Starachowice z przekazów i autopsji. Kalendarium 1945-1994 (2006), W Starachowicach i okolicy (2008), Z kowadłem i młotami w herbie (2010).

Jego pasje pozwoliły na ocalenie od zniszczenia wielu dokumentów dotyczących historii Zakładów Starachowickich, Fabryki Samochodów Ciężarowych i Urzędu Miejskiego. Jego wiedza na temat historii miejscowego przemysłu oraz historii miasta wynika z jego osobistych zainteresowań, dostępu do dokumentów o wartości historycznej, a także możliwości osobistych kontaktów z ludźmi, którzy znali fabrykę od lat międzywojennych (w latach 1954-1960 pełnił funkcję sekretarza do spraw technicznych dyrektora naczelnego FSC, a w latach 1980-1990 kierownika Biura Miejskiej Rady Narodowej).

Kolekcjonował militaria, a swoje bogate zbiory przekazał Lidze Obrony Kraju.

Jako dyrektor Zakładowego Domu Kultury FSC (1960-1963) był współtwórcą życia kulturalnego miasta. W latach 1961-1972 radny Miejskiej Rady Narodowej i przewodniczący stałej komisji do spraw Oświaty i Kultury. Osoba o szerokich zainteresowaniach i talentach, między innymi plastycznych (portrecista). Społecznik, zaangażowany w szereg poczynań o takim charakterze. W swojej pracy dokumentacyjnej dociekliwy, rzetelny, niepowtarzalnie obiektywny - czytamy w uzasadnieniu do uchwały Rady Miejskiej z 2014 roku.